

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΥΣ ΙΣΠΑΝΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ

Νέστωρ Μάχνο

Αγαπητοί σύντροφοι Carbo και Pestana,

Διαβιβάστε στους φίλους και συντρόφους μας και μέσω αυτών σ' όλους τους Ισπανούς εργαζόμενους, την ενθάρρυνσή μου να μην αφήσουν να εξασθενήσει η αποφασιστικότητά τους για την επαναστατική πορεία που ήδη έχουν αρχίσει, καθώς επίσης να σπεύσουν να ενωθούν πάνω σ' ένα πρακτικό πρόγραμμα, καθορισμένο πάνω σε μια αναρχική αντίληψη. Δεν πρέπει με κανένα τίμημα να αφήσουν να επιβραδυνθεί ο ρυθμός της επαναστατικής πράξης των μαζών.

Πρέπει αντίθετα να βιαστούν να τις βοηθήσουν να υποχρεώσουν, ακόμα και με τη βία αν δεν υπάρχει άλλος δρόμος ή μέσο - την προσωρινή δημοκρατική κυβέρνηση, η οποία φρενάρει και αποπροσανατολίζει την επανάσταση, με τα άτοπα θεσπίσματά της, να σταματήσει την απαίσια δραστηριότητά της.

Οι Ισπανοί εργαζόμενοι - εργάτες, αγρότες και εργατικοί διανοούμενοι - πρέπει να ενωθούν και να διαδηλώσουν το μέγιστο της επαναστατικής ενέργειας, με σκοπό να δημιουργήσουν μια κατάσταση στην οποία η μπουρζουαζία θα βρεθεί χωρίς καμιά δυνατότητα αντίδρασης στην κατοχή της γης, των εργοστασίων και των απόλυτων ελευθεριών, μια κατάσταση που θα γινόταν έτσι όλο και πιο γενικευμένη και μη ανατρέψιμη.

Είναι απαραίτητο να εφαρμοστούν όλες αυτές οι προσπάθειες, ώστε οι Ισπανοί εργαζόμενοι να πάρουν σοβαρά υπόψη όλ' αυτά και να καταλάβουν ότι το ν' αφήσουν να περάσει αυτή η αποφασιστική στιγμή μένοντας άπρακτοι και με το να περιορίζονται στο να υιοθετούν όμορφες λύσεις χωρίς συνέχεια, θα τους έκανε να παίζουν αθέλητα το παιχνίδι των εχθρών της επανάστασης, αφήνοντάς τους να περάσουν στην επίθεση, δίνοντάς τους το χρόνο να «γδάρουν τα ζώα» και μετά να πνίξουν την εξελισσόμενη επανάσταση.

Μέσα στα πλαίσια αυτού του σκοπού η ένωση των Αναρχικών δυνάμεων είναι απαραίτητη, ιδιαίτερα με την παράλληλη ίδρυση μιας πλατειάς αγροτικής ένωσης, που θα ομοσπονδιοποιόταν με την CNT και για την οποία οι αναρχικοί θα εργάζονταν ακατάπαυστα.

Είναι επίσης απαραίτητο να βοηθηθούν οι εργαζόμενοι στο να δημιουργήσουν, άμεσα και επί τόπου, όργανα οικονομικής και κοινωνικής αυτοδιεύθυνσης - ελεύθερα σοβιέτ - καθώς και ένοπλα αποσπάσματα για την άμυνα των επαναστατικών κοινωνικών θεσμοποιήσεων, τις οποίες δεν θα πρέπει να διστάσουν να επιβάλουν, έχοντας όμως συνειδητοποιήσει και αρνηθεί κάθε πλαίσιο του δουλοπρεπούς του ρόλου τους.

Μόνο μέσα απ' αυτό το δρόμο και μ' αυτά τα μέσα μιας γενικής κοινωνικής πρακτικής, θα μπορέσουν οι αναρχικοί εργαζόμενοι να δράσουν αποτελεσματικά ενάντια σε κάθε τάση διαστρέβλωσης της επανάστασης από ένα νέο σύστημα εκμετάλλευσης.

Κατά τη γνώμη μου η FAI και η CNT πρέπει να καταπιαστούν σοβαρά μ' αυτήν την υπόθεση και να διαθέσουν γι' αυτό το σκοπό, ομάδες πρωτοβουλίας σε κάθε πόλη και χωριό• όμοια δεν πρέπει να φοβηθούν να πάρουν στα χέρια την επαναστατική στρατηγική διεύθυνση, οργανωτική και θεωρητική του κινήματος των εργαζομένων.

Είναι φανερό ότι πρέπει να αποφύγουν να ενωθούν με τα πολιτικά κόμματα γενικά, και ιδιαίτερα με τους κομμουνιστές-μπολσεβίκους, γιατί υποθέτω ότι οι ισπανοί «ομοτράπεζοι» θα είναι οι άξιοι συναγωνιστές των ρώσικων αφεντικών τους.

Θα βαδίσουν στα ίχνη του Ιησούιτη Λένιν ή ακόμα και του Στάλιν, μην διστάζοντας να δηλώσουν το μονοπώλειό τους πάνω σ' όλες τις κατακτήσεις της επανάστασης, κι αυτό για να επιβάλλουν την εξουσία του κόμματός τους στη χώρα, ένα σκοπό του οποίου τα βρωμερά αποτελέσματα έγιναν πράξη στη Ρωσία: απαγόρευση όλων των ελεύθερων επαναστατικών τάσεων και όλων των αυτόνομων εργατικών οργανώσεων. Πράγματι, φαντάζονται ότι είναι οι μόνοι που πρέπει και μπορούν να διαθέτουν όλες τις ελευθερίες και τα δικαιώματα της επανάστασης. Θα προδώσουν λοιπόν μοιραία τους συμμάχους τους και τον σκοπό ακόμα της επανάστασης.

Η Ισπανική Επανάσταση είναι η υπόθεση ολόκληρου του κόσμου και σ' αυτό το έργο είναι αδύνατος ένας κοινός προσανατολισμός με το κόμμα που στο όνομα της δικτατορίας του στη χώρα δεν θα δίσταζε να ξεγελάσει τους εργαζόμενους και ν' αρπάξει όλες τις επαναστατικές κατακτήσεις για να γίνει ο χειρότερος δεσπότης κι εχθρός των ελευθεριών και δικαιωμάτων του λαού.

Το Ρωσικό παράδειγμα πρέπει να σας κάνει να αποφύγετε να φτάσετε εκεί. Όστε η κομμουνιστική-μπολσεβίστικη συμφορά να μην μπορέσει να πατήσει πόδι στο επαναστατημένο έδαφος της Ισπανίας!

Ζήτω η ένωση των εργαζομένων, αγροτών και εργατικών διανοούμενων όλης της Ισπανίας.

Ζήτω η Ισπανική επανάσταση σε πλέρια ανάπτυξη προς ένα καινούριο κόσμο κατακτήσεων, των πιο χειραφετημένων κάτω από το λάβαρο του αναρχισμού.

Με τον αδερφικό μου χαιρετισμό

29 Απριλίου 1931

Νέστορ Μάχνο

Δημοσιεύτηκε στο «Probouzdenie» Νο 23-27, Ιούνιος - Οκτώβριος 1932, σελίδα 77-78. Στα ελληνικά μεταφράστηκε από τα γαλλικά και δημοσιεύτηκε στην αναρχική εφημερίδα «Δοκιμή» Νο 8, Αθήνα, 14 Νοέμβρη 1986.

Ο Μάχνο γεννήθηκε το 1889 από πολύ φτωχή αγροτική οικογένεια. Δούλεψε σε ένα χυτήριο και μετά την Επανάσταση του 1905, στη Ρωσία, έγινε αναρχικός.

Καταδικάστηκε για την εκτέλεση κάποιου αξιωματικού της αστυνομίας και μετά από 9 χρόνια φυλακής, το 1917 γύρισε στην πόλη που γεννήθηκε στη Νότια Ουκρανία. Συνέτελεσε στη δημιουργία ενός ισχυρού αναρχικού κινήματος. Οι αγρότες κατέλαβαν τη γη το Σεπτέμβρη του 1917. Μετά την Οχτωβριανή Επανάσταση και στη διάρκειά της, εφαρμόζοντας την τακτική της συνεργασίας πολέμησε μαζί με τους σοσιαλεπαναστάτες (αριστερούς Εσέρους) και με άλλες τάξεις επαναστατών ενάντια στους Λευκούς.

Το 1918 οι Μπολσεβίκοι με τη συνθήκη του Μπρεστ-Λιτόφσκ παραχώρησαν την Ουκρανία στους Αυστριακούς και Γερμανούς. Η προέλαση των στρατευμάτων έδιωξε από την περιοχή τις ανταρτικές ομάδες και σταμάτησε τη δραστηριότητα του Μάχνο.

Αφού συναντήθηκε με τον Κροπότκιν και τον Λένιν επέστρεψε στην Ουκρανία όπου με διάφορες αντάρτικες επιχειρήσεις δημιούργησε προβλήματα τόσο στα στρατεύματα κατοχής όσο και στην κυβέρνηση ανδρικήλων που είχαν εγκαταστήσει. Οργάνωσε τον Επαναστατικό Στρατό της Ουκρανίας. Οι Αυστριακοί και Γερμανοί αποσύρθηκαν. Η επιρροή του Μάχνο στους αγρότες φαντάρους του Κόκκινου στρατού ήταν αρκετή για να προκαλέσει την εχθρότητα των Μπολσεβίκων.

Την άνοιξη του 1919 αποφάσισαν ότι δεν ήταν πια σύμμαχοι με τον Μάχνο. Αλλά δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν ένα στρατό με 15.000 άτομα και με μια ισχυρή επιρροή και εφαρμογή της αναρχικής θεωρίας στην Ουκρανία.

Το Νοέμβρη του 1920 εξέδωσαν διαταγή σύμφωνα με την οποία όλες οι αντάρτικες ομάδες θα έπρεπε να απορροφηθούν από τον Κόκκινο Στρατό. Ο Μάχνο αντιστάθηκε όλο το χειμώνα, αλλά τον Αύγουστο του 1921 οι δυνάμεις του είχαν περιοριστεί και η επιρροή του πάνω στους τρομοκρατημένους από τους Μπολσεβίκους αγρότες είχε εξασθενήσει.

Διέφυγε στο εξωτερικό. Πέθανε στο Παρίσι το 1935 σε ηλικία 46 χρόνων μέσα σε άθλιες συνθήκες και με μεγάλη πίκρα.
